

Uniós országjelentés

Az utolsó uniós országjelentés Magyarországot a csatlakozók középmezőnyébe helyezi – Súlyos lemaradás a mezőgazdasági felkészülésben.

Négy, mezőgazdasággal összefüggő területen van súlyos lemaradásban Magyarország a csatlakozási felkészülés tekintetében – derült ki a nyilvánosságra hozott utolsó uniós országjelentésből. Az idén monitoring-jelentésnek nevezett brüsszeli dokumentum, amely a csatlakozó államok felkészülését és a tárgyalások során tett ígéreteinek teljesítését kéri számon, hazánkat a középmezőnybe helyezi. Védzáradéktól valószínűleg nem kell majd tartani, viszont lehet, hogy lemaradunk a támogatásokról.

Magyarországot az Európai Bizottság „monitoring-jelentése” négy területen marasztalja el súlyosan. Mind a négy mulasztás a mezőgazdaság területén jelentkezik. Ezek: az uniós támogatások kifizetésére szolgáló ügynökség felállítása, az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer létrehozása, a vidékfejlesztési intézkedések végrehajtására való felkészülés, és a közegészségügyi normák biztosítása az élelmiszeripari üzemekben. Ezekben a kérdésekben Magyarországnak „azonnal és határozottan kell cselekednie”, ha el akar készülni a csatlakozásig. Brüsszel harminc-négy-harmincöt további kérdésben marasztalta el az országot, ahol felkészülésünk részleges és ahol „fokozott erőfeszítésre” van szükség a vállalatok teljesítéséhez. Ezek egy egész sor területre kiterjednek, talán leginkább az uniós támogatási-felzárkóztatási alapok kezelésére szolgáló intézményrendszer kialakítását érdemes kiemelni. Az ezen a területen való elmaradás ugyanis – hasonlóan a mezőgazdasági kifizetésekhez – azzal járhat, hogy Magyarország egyszerűen nem fogja tudni felvenni és elkölteni a neki elvben kijáró különféle közösségi támogatásokat. A jelentés gazdasággal foglalkozó része sürgeti a nyugdíj- és egészségügyi reform folytatását, és aggodalmát fejezi ki a monetáris politikával és magas költségvetési hiánnyal kapcsolatban.

A bizottsági jelentés összességéből az derül ki, hogy Magyarország a csatlakozó országok közt nagyjából a középmezőny felső részében helyezkedik el. A legjobban a szlovénok állnak a felkészüléssel, ők csak egy területen küzde-

nek súlyos zavarokkal. A legrosszabbak a lengyelek, akiket kilenc különböző ügyben marasztaltak el. Csehországnak három, Szlovákiának négy piros lapja van. A területek között egyértelműen a mezőgazdaság a legproblémásabb. Itt buktak el a legtöbben. Összességében a vizsgált területek durván hetven százaléknál minden rendben van, és legfeljebb 5 százalék az, ahol súlyos gondok vannak. Ezzel kapcsolatban *Günter Verbeugen* bővítési biztos a minap azt nyilatkozta, hogy a mostani lesz az EU történetének legjobban előkészített bővítése.

Ami a jelentés következményeit illeti: egyelőre nincsen arról szó, hogy bármelyik csatlakozó országgal szemben jog-

korlátozó intézkedéseket (védzáradékokat) vezessenek be. Erre a csatlakozási szerződés szerint akkor van lehetőség, ha egy új tagállam felkészületlensége súlyos zavarokat okozna az európai belső piac működésében. Úgy tudni, hogy az Európai Bizottság nem tart komolyan attól, hogy valakivel szemben ilyen drasztikus lépéseket kellene majd életbe léptetni. A súlyos problémák közül ugyanis szinte egyike sem érinti a belső piac működését – legfeljebb az adott ország marad hoppon, például nem tudja felvenni a neki járó támogatásokat.

(nyz)

(Forrás: www.euro.hu,
www.eudelegabon.hu, www.mti.hu.
Index. Világgazdaság)

Erdeink a csatlakozás előtt

Budapest (MTI-Press-EU) – Magyarország területének 19–20 százaléka erdő, míg az EU-átlag 36 százaléka. A közösség ajánlása szerint legalább 25 százalékosra kellene növelni az erdősisítettséget.

Magyarországon évente 15–16 ezer hektárral nő az erdők területe, ebben az ütemben a célt több évtized alatt lehet csak elérni. Magyarországon az erdők 40 százaléka, az EU jelenlegi tagországaiban az erdők 60 százaléka van magánkézben, míg a fennmaradó rész állami tulajdonú.

A 93 ezer négyzetkilométernyi Magyarországon 1,8 millió hektárt borít erdő. Az EU 15 tagországában összesen 130 millió hektáros az erdőség, amely a 2004. május 1-jei csatlakozás után egyharmadával növekszik. Ezzel az EU piacvezető lesz a világ nagy gazdasági térségei között. A magyar faállomány 85 százaléka lombos fa, ami a szakemberek szerint nagyobb biológiai változatosságot nyújt, mint az Európában domináns tűlevelű fajoké. A magyar erdészek 1990 és 2000 közt 70 ezer hektáryi erdőt telepítettek. Tavaly további 15 ezer hektár új erdőt ültettek, az idén 16 ezer hektárt terveznek. A tervben hazai őshonos lombos fafajták – a tölgyön kívül például a szelídgesztenye – telepítése is szerepel. Ahhoz, hogy Magyarország elérje az Európai Unió ajánlásának megfelelő 25 százalékos erdősisítettséget, több mint félmillió hektáron kell új erdőt telepíteni.

A mezőgazdasági tárca kimutatása szerint az egy esztendei tervezett új telepítés 6 milliárd forintba kerül, és további 5 milliárd forint a meglévő erdők éves fenntartási költsége. A telepítési terület mértékét a fafajták befolyásolják. Egy hektár nyárfaerdő 250 ezer forintból telepíthető és 15–20 év múlva érik meg a

vágásra, az értékesebb tölgyes egy hektárja 500 ezer forintba kerül, s 100 év alatt érik vágásra. Magyarország a hosszabb élettartamú fafajtákat kívánja letelepíteni, ami a környező országoknak is érdeke: levegőtisztaságjavító szerepük tovább érvényesül, szén-dioxid-lekötő és oxigéntermelő munkájuk pedig az üvegházhatás visszaszorításában is szerepet játszik. Az erdők 80 százaléka gazdasági célokat szolgál. Jelenleg évente 8–8,3 millió köbméter fát termelnek ki. Az erdőgazdálkodással összefüggő tevékenységek a GDP 0,3 százalékát adják.

Az ország magántulajdonú erdői mintegy 300 ezer erdőtulajdonos közt oszlik meg. A felmérések azt jelzik, hogy egyharmaduk nem folytat tervszerű erdőgazdálkodást.

Az Európai Unió az állami erdőterületek telepítéséhez nem, csupán magánszemélyeknek, magánszemélyek társulásának és önkormányzatoknak nyújt erdőtelepítési támogatást. Ez a szabályozás azért hátrányos Magyarország számára, mert hazánkban az erdőterületek kétharmada állami kézben van. Az állami hatóság csak abban az esetben kaphat támogatást, ha a telepítésnek természetvédelmi indoka van, például autópályák vagy ipari üzemek melletti védőerdősáv létrehozására, a természeti katasztrófák megelőzésére, illetve katasztrófákat követően az erdő helyreállítására.

Az erdőgazdálkodás támogatása elsősorban az Európai Unió strukturális alapjain keresztül, a vidékfejlesztés keretében történik. Ugyancsak kapható támogatás a megtermelt faanyagnak, mint energiaforrásnak az energetikai célú felhasználására; az ezt szolgáló alap összegét 2010-re a jelenleginek a duplájára emelné az Európai Unió.